ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Ιουνίου 1992

σχετικά με μεθόδους γεωργικής παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και με τη διατήρηση του φυσικού χώρου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι οι απαιτήσεις της προστασίας του περιβάλλοντος αποτελούν συνιστώσα της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής·

ότι τα μέτρα που αποσκοπούν στη μείωση της γεωργικής παραγωγής στην Κοινότητα πρέπει να έχουν ευνοϊκές επιπτώσεις από περιβαλλοντική άποψη·

ότι είναι πολλοί οι παράγοντες που επηρεάζουν το περιβάλλον το οποίο υφίσταται πολλαπλές πιέσεις στην Κοινότητα·

ότι με βάση ένα καθεστώς κατάλληλων ενισχύσεων οι γεωργοί μπορούν να ασκούν ένα πραγματικό λειτούργημα στην υπηρεσία του συνόλου της κοινωνίας με την εισαγωγή ή τη διατήρηση μεθόδων παραγωγής που συμμορφώνονται προς τις αυξημένες απαιτήσεις της προστασίας του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων ή προς τις απαιτήσεις της διατήρησης του φυσικού χώρου και του τοπίου.

ότι η θέσπιση καθεστώτος ενισχύσεων που θα ενθαρρύνει τη σημαντική μείωση της χρησιμοποίησης λιπασμάτων ή φυτοφαρμάκων ή την εφαρμογή μεθόδων βιολογικής καλλιέργειας μπορεί να συμβάλει όχι μόνο στη μείωση της ρύπανσης που προκαλεί η γεωργία αλλά επίσης στην προσαρμογή των διαφόρων παραγόντων παραγωγής στις ανάγκες των αγορών, ευνοώντας τις λιγότερο εντατικές μεθόδους παραγωγής·

ότι η μείωση του ζωικού κεφαλαίου των εκμεταλλεύσεων ή της παρουσίας των ζώων ανά εκτάριο γης μπορεί να συμβάλει στο να αποφευχθούν ζημίες που προκαλούνται από τον υπερβολικά μεγάλο αριθμό προβατοειδών ή βοοειδών· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να ενσωματωθεί στο καθεστώς που προτείνει ο παρών κανονισμός το καθεστώς εκτατικοποίησης ορισμένων μορφών παραγωγής που προβλέπεται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1991 σχετικά με τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων (4)·

ότι η παραγωγή προϊόντων που δεν προορίζονται για διατροφή, στο πλαίσιο ενός κοινοτικού καθεστώτος παύσης της καλλιέργειας των γαιών πρέπει να συμμορφούται προς τις απαιτήσεις της προστασίας του περιβάλλοντος· ότι, συνεπώς, το παρόν καθεστώς δεν είναι δυνατό να εφαρμοστεί στην παραγωγή αυτών των προϊόντων·

ότι ένα καθεστώς που θα ευνοεί τη θέσπιση ή διατήρηση ειδικών μεθόδων παραγωγής μπορεί να συμβάλει στην αντιμετώπιση ειδικών προβλημάτων προστασίας του περιβάλλοντος ή του φυσικού χώρου και, με τον τρόπο αυτό, να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων στον τομέα του περιβάλλοντος·

ότι πολλές γεωργικές και αγροτικές περιοχές στην Κοινότητα απειλούνται όλο και περισσότερο από τη δημογραφική ερήμωση, τη διάβρωση, τις πλημμύρες και τις πυρκαγιές δασών και ότι η θέσπιση ειδικών μέτρων που θα ενθαρρύνουν τη συντήρηση των εκτάσεων μπορεί να μειώσει αυτούς τους κινδύνους·

ότι το μέγεθος των προβλημάτων καθιστά αναγκαίο να εφαρμοστούν τα εν λόγω καθεστώτα προς όφελος όλων των γεωργών της Κοινότητας οι οποίοι αναλαμβάνουν να ασκούν τις δραστηριότητές τους κατά τρόπο που να προστατεύει, να διατηρεί ή να βελτιώνει το περιβάλλον και το φυσικό χώρο και να αποκλείει κάθε νέα χρήση εντατικής μεθόδου γεωργικής παραγωγής·

ότι το καθεστώς παύσης της καλλιέργειας των αρόσιμων γαιών που προβλέπεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 έχει αντικατασταθεί από διατάξεις που έχουν ενσωματωθεί στις ρυθμίσεις περί κοινών οργανώσεων των αγορών· ότι πρέπει, ωστόσο, να θεσπιστεί καθεστώς που θα επιτρέπει μακροπρόθεσμα την παύση της καλλιέργειας γεωργικών γαιών για περιβαλλοντικούς λόγους και για την προστασία των φυσικών πόρων·

ότι τα μέτρα που προβλέπει ο παρών κανονισμός πρέπει να ενθαρρύνουν τους γεωργούς να αναλαμβάνουν να ασκούν δραστηριότητα που θα συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της προστασίας του περιβάλλοντος και της διατήρησης του φυσικού χώρου συμβάλλοντας έτσι στην ισορροπία των αγορών· ότι πρέπει να αποζημιώνονται οι γεωργοί για τις απώλειες εισοδήματος που οφείλονται στη μείωση της παραγωγής ή/και στην αύξηση του κόστους παραγωγής καθώς και για το ρόλο τους στη βελτίωση του περιβάλλοντος·

ότι η θέσπιση, από τα κράτη μέλη, κανόνων ορθής συμπεριφοράς στο γεωργικό τομέα μπορεί επίσης να συμβάλει στο να καταστούν οι μέθοδοι παραγωγής περισσότερο συμβατές με τις απαιτήσεις της προστασίας του περιβάλλοντος·

ότι η πολυμορφία του περιβάλλοντος, των φυσικών συνθηκών και των γεωργικών διαρθρώσεων στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας απαιτεί την προσαρμογή των μέτρων

(1) ΕΕ αριθ. C 300 της 21. 11. 1991, σ. 7.
(2) ΕΕ αριθ. C 94 της 13. 4. 1992.
(3) ΕΕ αριθ. C 98 της 21. 4. 1992, σ. 25.
(4) ΕΕ αριθ. L 218 της 6. 8. 1991, σ. 1.

που έχουν προβλεφθεί· ότι ενδείκνυται, συνεπώς, να προβλεφθεί η εφαρμογή τους στο πλαίσιο των προγραμμάτων διαχείρισης κατά ζώνες των γεωργικών ή εγκαταλελειμμένων γαιών και, ενδεχομένως, να συνοδεύονται από εθνικές κανονιστικές διατάξεις·

ότι τόσο η Κοινότητα όσο και τα κράτη μέλη πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την κατάρτιση και την πληροφόρηση όσον αφορά την εισαγωγή γεωρικών και δασικών μεθόδων παραγωγής που να σέβονται το περιβάλλον και ιδίως την εφαρμογή ενός κώδικα καλής γεωργικής συμπεριφοράς και τη βιολογική καλλιέργεια·

ότι για να εξασφαλιστεί η μέγιστη δυνατή αποτελεσματικότητα αυτών των προγραμμάτων είναι απαραίτητη η διάδοση αλλά και ο περιοδικός έλεγχος των επιτυγχανόμενων αποτελεσμάτων·

ότι τα μέτρα αυτά πρέπει να συμβάλουν στην επίτευξη ορισμένων ειδικών στόχων της κοινοτικής νομοθεσίας περιβάλλοντος·

ότι, εφόσον η Κοινότητα συμβάλλει στη χρηματοδότηση της δράσης, πρέπει να έχει τις εγγυήσεις ότι τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη για την εκτέλεσή της συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων· ότι πρέπει για το σκοπό αυτό να γίνει χρήση της διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών και Επιτροπής, η οποία θεσπίστηκε με το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1988 για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά το συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων [1]·

ότι είναι αναγκαίο οι πόροι που διατίθενται για την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπει ο παρών κανονισμός να προστεθούν στους πόρους οι οποίοι έχουν προβλεφθεί για την υλοποίηση ενεργειών στο πλαίσιο της ρύθμισης για τα διαρθρωτικά ταμεία, και ιδίως των ενεργειών στις περιοχές που καλύπτουν οι στόχοι αριθ. 1 και 5β οι οποίοι ορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 [2],

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στόχοι του καθεστώτος ενισχύσεων

Θεσπίζεται κοινοτικό καθεστώς ενισχύσεων που συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων προκειμένου:

— να πλαισιωθούν οι αλλαγές που προβλέπονται στον τομέα των κοινών οργανώσεων αγορών,

— να υποβοηθηθεί η επίτευξη των στόχων των κοινοτικών πολιτικών στο γεωργικό τομέα και στον τομέα του περιβάλλοντος,

— να εξασφαλιστεί στους γεωργούς εύλογο εισόδημα.

Το καθεστώς αυτό αποσκοπεί στο:

α) να ευνοήσει τη θέσπιση ή τη διατήρηση μεθόδων γεωργικής παραγωγής που θα μειώνουν τη ρύπανση την οποία δημιουργεί η γεωργία, πράγμα που συμβάλλει, επίσης, στην καλύτερη ισορροπία των αγορών, μέσω της μείωσης της παραγωγής·

β) να ευνοήσει την εφαρμογή ευνοϊκών για το περιβάλλον εκτατικών μεθόδων φυτικής παραγωγής και εκτροφής βοοειδών και προβατοειδών, καθώς και τη μετατροπή αρόσιμων γαιών σε εκτατικούς βοσκοτόπους·

γ) να ευνοήσει την εκμετάλλευση των γεωργικών γαιών σύμφωνα με τους κανόνες προστασίας και βελτίωσης του περιβάλλοντος, του φυσικού χώρου, του τοπίου, των φυσικών πόρων, των εδαφών καθώς και της γενετικής πολυμορφίας·

δ) να ενθαρρύνει τη συντήρηση των εγκαταλελειμμένων γεωργικών και δασικών εκτάσεων στις περιπτώσεις που η συντήρησή τους επιβάλλεται από οικολογικούς λόγους, ή φυσικούς κινδύνους και κινδύνους πυρκαγιάς και να αποτρέψει με τον τρόπο αυτό τους κινδύνους δημογραφικής ερήμωσης της υπαίθρου·

ε) να ενθαρρύνει την παύση της καλλιέργειας των γεωργικών εκτάσεων μακροπρόθεσμα για περιβαλλοντικούς λόγους·

στ) να ενθαρρύνει τη διαχείριση των γαιών υπέρ της πρόσβασης και της ψυχαγωγίας του κοινού·

ζ) να ευνοήσει την ευαισθητοποίηση και την κατάρτιση των γεωργών σε θέματα γεωργικής παραγωγής κατά τρόπο εναρμονιζόμενο με τις απαιτήσεις της προστασίας του περιβάλλοντος και τη συντήρηση του φυσικού χώρου.

Άρθρο 2

Καθεστώς ενισχύσεων

1. Υπό την προϋπόθεση ότι θα έχει θετικές συνέπειες για το περιβάλλον και το φυσικό χώρο, το καθεστώς μπορεί να περιλαμβάνει την παροχή ενισχύσεων στους κατόχους γεωργικών εκμεταλλεύσεων οι οποίοι αναλαμβάνουν την υποχρέωση:

α) να μειώσουν σημαντικά τη χρησιμοποίηση λιπασμάτων ή/και φυτοφαρμάκων ή να συνεχίσουν τη μείωση που ήδη ανέλαβαν στο παρελθόν ή να εφαρμόσουν ή να διατηρήσουν μεθόδους βιολογικής καλλιέργειας·

β) να προβούν, με μέσα άλλα από τα οριζόμενα στο στοιχείο α), στην εκτατικοποίηση της φυτικής παραγωγής περιλαμβανομένης και της παραγωγής χορτονομής, ή τη διατήρηση της εκτατικής παραγωγής που έχουν αναλάβει ήδη ή στη μετατροπή των αρόσιμων γαιών σε εκτατικούς βοσκοτόπους·

γ) να μειώσουν τον αριθμό των βοοειδών ή προβατοειδών, ανά μονάδα επιφανείας βοσκής·

[1] ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1988, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. L 185 της 15. 7. 1988, σ. 9.

δ) να χρησιμοποιούν άλλες μεθόδους παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της προστασίας του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων καθώς και της διατήρησης του φυσικού χώρου και του τοπίου, ή να εκτρέφουν ζώα των φυλών της περιοχής τους που απειλούνται με εξαφάνιση·

ε) να συντηρούν τις εγκαταλελειμμένες γεωργικές ή δασικές εκτάσεις·

στ) να προβούν στην παύση της καλλιέργειας των γεωργικών εκτάσεων για περίοδο τουλάχιστον είκοσι ετών προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς που συνδέονται με το περιβάλλον, ιδίως για τη δημιουργία βιοτόπων ή εθνικών δρυμών ή για την προστασία των υδρολογικών συστημάτων·

ζ) να διαχειρίζονται τις γαίες για την πρόσβαση και την ψυχαγωγία του κοινού.

2. Επιπλέον, το καθεστώς μπορεί να περιλαμβάνει μέτρα που αποβλέπουν στη βελτίωση της κατάρτισης των γεωργών όσον αφορά τις γεωργικές δασικές μεθόδους παραγωγής που συμμορφώνονται με τις ανάγκες του περιβάλλοντος.

Άρθρο 3

Προγράμματα ενισχύσεων

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή, στο σύνολο της επικράτειάς τους και ανάλογα με ειδικές τους ανάγκες, το καθεστώς ενισχύσεων που αναφέρεται στο άρθρο 2 με τη βοήθεια πολυετών προγραμμάτων κατά ζώνες για να επιτύχουν τους κατ' άρθρο 1 στόχους. Τα προγράμματα αντανακλούν την πολυμορφία του περιβάλλοντος, των φυσικών συνθηκών και των γεωργικών διαρθρώσεων καθώς και των βασικών κατευθύνσεων της γεωργικής παραγωγής και των προτεραιοτήτων της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος.

2. Κάθε πρόγραμμα καλύπτει μια ομοιογενή ζώνη από άποψη περιβάλλοντος και φυσικού χώρου και περιέχει, κατά κανόνα, όλες τις ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2. Εντούτοις, εάν υπάρχει ικανοποιητική αιτιολόγηση, τα προγράμματα μπορούν να περιορίζονται στις ενισχύσεις οι οποίες αντιστοιχούν στις ιδιομορφίες μιας ζώνης.

3. Το πρόγραμμα καταρτίζεται για ελάχιστη διάρκεια πέντε ετών και περιέχει τουλάχιστον τα παρακάτω στοιχεία:

α) την οροθεσία της γεωγραφικής ζώνης και, εάν χρειάζεται, των υποζωνών·

β) περιγραφή των φυσικών, περιβαλλοντικών και διαρθρωτικών χαρακτηριστικών της ζώνης·

γ) περιγραφή των επιδιωκόμενων στόχων και την αιτιολόγησή τους σε σχέση με τα χαρακτηριστικά της ζώνης, συμπεριλαμβανομένης και της ένδειξης της κοινοτικής νομοθεσίας για το περιβάλλον, τους στόχους της οποίας υλοποιεί το πρόγραμμα·

δ) τους όρους χορήγησης των ενισχύσεων, αφού ληφθούν υπόψη τα υπάρχοντα προβλήματα·

ε) τις ετησιες προβλέψεις δαπανών για την υλοποίηση του προγράμματος κατά ζώνη·

στ) τα μέτρα που έχουν ληφθεί για τη σωστή ενημέρωση των γεωργικών και αγροτικών φορέων.

4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1, 2 και 3, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν ένα γενικό κανονιστικό πλαίσιο που να προβλέπει την οριζόντια εφαρμογή μιας ή περισσοτέρων ενισχύσεων του άρθρου 2 στο σύνολο της επικρατείας τους. Το πλαίσιο αυτό πρέπει να διευκρινίζεται και ενδεχομένως να συμπληρώνεται από τα προγράμματα κατά ζώνες που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 4

Χαρακτήρας και ύψος των ενισχύσεων

1. Μια ετήσια πριμοδότηση ανά εκτάριο ή ανά αποσυρόμενη μονάδα ζωικού κεφαλαίου χορηγείται στους κατόχους γεωργικών εκμεταλλεύσεων οι οποίοι αναλαμβάνουν για διάρκεια τουλάχιστον πέντε ετών μία ή περισσότερες από τις δεσμεύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2, σύμφωνα με το πρόγραμμα που εφαρμόζεται στην εξεταζόμενη ζώνη. Στην περίπτωση της παύσης καλλιέργειας γαιών, η διάρκεια της δέσμευσης αυτής ορίζεται σε είκοσι έτη.

2. Το μέγιστο επιλέξιμο ποσό πριμοδότησης ορίζεται σε:

— 150 Ecu ανά εκτάριο για τις ετήσιες καλλιέργειες για τις οποίες χορηγείται πριμοδότηση ανά εκτάριο δυνάμει των κανονισμών σχετικά με τις κοινές οργανώσεις των αγορών που αφορούν τις εν λόγω καλλιέργειες,

— 250 Ecu ανά εκτάριο για τις άλλες ετήσιες καλλιέργειες και τις βοσκές,

— 210 Ecu για κάθε ενήλικο βοοειδές ή προβατοειδές που αποσύρεται από την παραγωγή,

— 100 Ecu ανά μονάδα ενήλικου ζώου φυλής που απειλείται με εξαφάνιση,

— 400 Ecu ανά εκτάριο για τους ελαιώνες με ειδική παραγωγή,

— 1 000 Ecu ανά εκτάριο για τα εσπεριδοειδή,

— 700 Ecu ανά εκτάριο για τις άλλες ετήσιες καλλιέργειες και το κρασί,

— 250 Ecu ανά εκτάριο για τη συντήρηση των εγκαταλελειμμένων εκτάσεων,

— 600 Ecu ανά εκτάριο για την παύση καλλιέργειας,

— 250 Ecu ανά εκτάριο για την καλλιέργεια και τον πολλαπλασιασμό χρήσιμων φυτών προσαρμοσμένων στις τοπικές συνθήκες τα οποία απειλούνται από γενετική διάβρωση.

Ο πίνακας μετατροπής των ζώων σε μονάδες ζωικού κεφαλαίου παρατίθεται στο παράρτημα.

3. Το μέγιστο επιλέξιμο ποσό για τις ετήσιες καλλιέργειες και τις βοσκές αυξάνεται σε 350 Ecu ανά εκτάριο εάν ο κάτοχος της γεωργικής εκμετάλλευσης αναλαμβάνει ταυ-

τόχρονα, για την ίδια έκταση μία ή περισσότερες απο τις δεσμεύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α) ή β), και τη δέσμευση που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

4. Σε περίπτωση που χορηγείται πριμοδότηση για τη μείωση του αριθμού του ζωικού κεφαλαίου:

— οι ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) δεν είναι δυνατόν να χορηγούνται για τις εκτάσεις μιας εκμετάλλευσης που καλλιεργούνται με ζωοτροφές,

— το μέγιστο επιλέξιμο ποσό μιας πριμοδότησης που χορηγείται για τις εκτάσεις αυτές κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο δ) μειώνεται κατά 50 %.

5. Με τους όρους που καθορίζει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88, η Κοινότητα μπορεί να συμμετάσχει επίσης στις προαναφερόμενες πριμοδοτήσεις που χορηγούν τα κράτη μέλη για να αποζημιώσουν την απώλεια εισοδήματος που οφείλεται στην υποχρεωτική επιβολή των περιορισμών οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 2, λόγω της εφαρμογής στα κράτη μέλη μέτρων που θεσπίζονται στα πλαίσια κοινοτικής διάταξης.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η δέσμευση των γεωργών θα λαμβάνεται μέσω γενικού σχεδίου που θα εφαρμόζεται στο σύνολο ή σε τμήμα της εκμετάλλευσης.

Στις περιπτώσεις αυτές, το ύψος της επιδότησης μπορεί να καθορίζεται βάσει του γενικού υπολογισμού που γίνεται εντός των πλαισίων των ποσών και των όρων που προβλέπονται από το παρόν άρθρο καθώς και το άρθρο 5.

Άρθρο 5

Όροι χορήγησης των ενισχύσεων

1. Για την επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού στο πλαίσιο των γενικών κανονιστικών διατάξεων που προβλέπονται από το άρθρο 3 παράγραφος 4 ή/και των προγραμμάτων κατά ζώνες, τα κράτη μέλη καθορίζουν:

α) τους όρους χορήγησης της ενίσχυσης·

β) το ποσό των ενισχύσεων ανάλογα με τη δέσμευση που ανέλαβε ο δικαιούχος, με τις απώλειες εισοδήματος και με το βαθμό κατά τον οποίο το μέτρο αυτό αποτελεί κίνητρο·

γ) τους όρους με τους οποίους η ενίσχυση για τη συντήρηση των εγκαταλελειμμένων εκτάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο ε) μπορεί να χορηγείται και σε άτομα που δεν είναι γεωργοί, εάν δεν υπάρχουν γεωργοί·

δ) τους όρους τους οποίους πρέπει να δεχθεί ο δικαιούχος για να είναι δυνατόν να επαληθεύεται και να ελέγχεται ότι τηρεί τις δεσμεύσεις τις οποίες έχει αναλάβει·

ε) τους όρους με τους οποίους είναι δυνατόν να χορηγείται η ενίσχυση, σε περίπτωση που ένας κάτοχος εκμετάλλευσης δεν είναι σε θέση να αναλάβει ο ίδιος δέσμευση για την ελάχιστη απαιτούμενη διάρκεια, όσον αφορά την σχετική περίοδο.

2. Καμία ενίσχυση δυνάμει του παρόντος κανονισμού δεν χορηγείται για εκτάσεις που υπάγονται στο κοινοτικό καθεστώς παύσης της καλλιέργειας των γαιών οι οποίες δεν χρησιμοποιούνται για παραγωγή τροφίμων.

3. Η ενίσχυση μπορεί να περιορίζεται σε ένα μέγιστο ποσό ανά εκμετάλλευση και μπορεί να κλιμακώνεται ανάλογα με το μέγεθος των εκμεταλλεύσεων υπό την προϋπόθεση ότι το μέτρο αυτό εξακολουθεί να αποτελεί κίνητρο.

Άρθρο 6

Μαθήματα, κύκλοι πρακτικής εξάσκησης και σχέδια επίδειξης

1. Στο βαθμό που η χρηματοδότηση των κρατών μελών δεν χορηγείται στο πλαίσιο του άρθρου 28 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν ειδική ενίσχυση για μαθήματα και κύκλους πρακτικής εξάσκησης τα οποία αποβλέπουν στην εφαρμογή γεωργικών και δασικών μεθόδων παραγωγής εναρμονιζομένων με τις απαιτήσεις της προστασίας του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων, της διατήρησης του φυσικού χώρου και του τοπίου και ιδίως με τους κανόνες καλής γεωργικής συμπεριφοράς ή βιολογικών μεθόδων παραγωγής. Το καθεστώς περιλαμβάνει τη χορήγηση ενισχύσεων:

— για την παρακολούθηση των μαθημάτων και των κύκλων πρακτικής εξάσκησης,

— για την οργάνωση και διενέργεια των μαθημάτων και των κύκλων πρακτικής άσκησης.

Οι δαπάνες που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη για τη χορήγηση των ενισχύσεων οι οποίες αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο είναι επιλέξιμες μέχρι ποσό ύψους 2 500 Ecu ανά άτομο το οποίο ολοκλήρωσε τα μαθήματα ή τον κύκλο πρακτικής άσκησης.

Η δράση στην οποία αναφέρεται το παρόν άρθρο δεν καλύπτει μαθήματα ή κύκλο πρακτικής άσκησης που αποτελούν μέρος των κανονικών προγραμμάτων της δευτεροβάθμιας ή ανώτερης γεωργικής εκπαίδευσης.

2. Η Κοινότητα μπορεί να συμμετάσχει στην υλοποίηση σχεδίων επίδειξης που αφορούν μεθόδους παραγωγής οι οποίες συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της προστασίας του περιβάλλοντος και ιδίως με την εφαρμογή των κανόνων καλής γεωργικής συμπεριφοράς και των βιολογικών μεθόδων γεωργικής παραγωγής.

Η κοινοτική συνεισφορά που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο μπορεί να περιλαμβάνει τη χορήγηση συνδρομής στις πρωτοβουλίες και τον εξοπλισμό κατάρτισης και ευαισθητοποίησης που χρησιμοποιούν οι αρμόδιες τοπικές ή μη κυβερνητικές οργανώσεις στον τομέα αυτό.

Άρθρο 7

Διαδικασία εξέτασης των προγραμμάτων

1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα σχέδια του γενικού κανονιστικού πλαισίου που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 και των προγραμμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, καθώς και τις ισχύουσες ή μελετώμενες νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πριν από την 30ή Ιουλίου 1993.

2. Η Επιτροπή εξετάζει τις ανακοινώσεις των κρατών μελών για να καθορίσει:

— εάν είναι σύμφωνες με τον παρόντα κανονισμό, αφού ληφθούν υπόψη οι στόχοι του και η σχέση τους με τα διάφορα μέτρα,

— το χαρακτήρα των ενεργειών που είναι δυνατόν να συγχρηματοδοτηθούν,

— το συνολικό ποσό των συγχρηματοδοτούμενων δαπανών.

3. Η Επιτροπή αποφασίζει την εφαρμογή του γενικού κανονιστικού πλαισίου και των προγραμμάτων κατά ζώνες, αφού ληφθούν υπόψη τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88.

Άρθρο 8

Ποσοστό κοινοτικής χρηματοδότησης

Το ποσοστό της κοινοτικής συγχρηματοδότησης είναι 75 % στις περιοχές που καλύπτονται από τον στόχο που ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 και 50 % στις λοιπές περιοχές.

Άρθρο 9

Λεπτομέρειες εφαρμογής

Η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88, θεσπίζει τις τυχόν λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 10

Τελικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να λαμβάνουν, με εξαίρεση τον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, μέτρα συμπληρωματικών ενισχύσεων των οποίων οι όροι και οι λεπτομέρειες χορήγησης είναι διαφορετικά από αυτά που προβλέπει ο παρών κανονισμός ή των οποίων το ποσό υπερβαίνει τα ανώτατα όρια που προβλέπονται σ' αυτόν, υπό την επιφύλαξη ότι τα μέτρα αυτά λαμβάνονται σύμφωνα με τους στόχους του παρόντος κανονισμού και σύμφωνα με τα άρθρα 92, 93 και 94 της συνθήκης.

2. Τρία έτη μετά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος στα κράτη μέλη, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο απολογισμό της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 11

Μεταβατικές διατάξεις

Η εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 παρατείνεται με τα ακόλουθα αποτελέσματα:

1. Το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 όσον αφορά την εκτατικοποίηση της παραγωγής εξακολουθεί να εφαρμόζεται για τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί πριν από την έναρξη της ισχύος των προγραμμάτων κατά ζώνες που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού ή στο γενικό κανονιστικό πλαίσιο που αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο 3 παράγραφος 4.

2. Τα άρθρα 21 έως 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 όσον αφορά τις ενισχύσεις στις ευαίσθητες από άποψη προστασίας του περιβάλλοντος ζώνες, εξακολουθούν να εφαρμόζονται μέχρι την έναρξη ισχύος των προγραμμάτων κατά ζώνες που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού ή στο γενικό κανονιστικό πλαίσιο που αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο 3 παράγραφος 1. Τα μέγιστα επιλέξιμα ποσά για τις υπόλοιπες ετήσιες ενισχύσεις αυξάνονται στα ανώτατα όρια τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2.

Άρθρο 12

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 30 Ιουνίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Arlindo MARQUES CUNHA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΒΟΟΕΙΔΩΝ, ΙΠΠΟΕΙΔΩΝ, ΠΡΟΒΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΩΝ ΣΕ ΜΟΝΑΔΕΣ ΖΩΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ (ΜΖΚ), ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4

Ταύροι, αγελάδες και άλλα βοοειδή ηλικίας άνω των δύο ετών, ιπποειδή ηλικίας άνω των έξι μηνών	1,0 ΜΖΚ
Βοοειδή από έξι μηνών έως δύο ετών	0,6 ΜΖΚ
Πρόβατα	0,15 ΜΖΚ
Αίγες	0,15 ΜΖΚ

Οι συντελεστές που αφορούν τις προβατίνες και τις αίγες εφαρμόζονται σε όλα τα ποσά ανά ΜΖΚ που ορίζονται στο άρθρο 4.